

Zbogom dragom profesoru

S profesorom Kurnikom susrela sam se prvi put kao i većina vas, za vrijeme studija, slušajući njegova predavanja iz *Metodike nastave matematike*. Strahopoštovanje koje sam tada osjećala prema njemu kao autoritetu, tijekom više od 10 godina suradnje pretvorilo se u veliko poštovanje – samo se onaj strah istopio. . .

Ta kako i ne bi.

Jedna od odlika pravih, velikih ljudi njihova je jednostavnost i neposrednost u odnosu prema drugima. Takav je bio i dr. Kurnik. Suradujući s njim, ni u jednom trenutku nisam se osjećala inferiorno, bez obzira na to koliko je on zaista bio nadmoćan, bilo godinama života, iskustvom ili svojim znanjem. Uvijek bi u uredništvo ulazio veseo, dobro raspoložen, uz smješak i spreman na dobru šalu, i to često na svoj vlastiti račun.

Profesor Kurnik divio se današnjoj tehnici, brzini pripreme i tiska – često bi nam pričao kako se to nekad radilo: u tiskari je slovoslagač od zrcaljenih olovnih slova, brojki i znakova slagao stranicu po stranicu. . . Oduševljavao se računalom i brzo je naučio koristiti sve prednosti koje mu je pružalo u pisanju tekstova i crtanju slika. Svoje je članke i knjige predavao u pedantno uređenom obliku. Dogodilo bi se da u e-poruci kojom je želio poslati članak za Miš zaboravi priložiti članak, no brzo bi poslao drugu e-poruku s člankom i tekstem:

Članak stiže drugim avionom!!

ZK

Znao bi se i naljutiti, primjerice na lektorske ispravke koje su promijenile smisao izrečenog, ali nikad ne zamjerajući. Ponekad bi se pobunio na naše moderne dizajnerske novotarije, posebno ako su išle nauštrb jasnoći i metodičkoj kvaliteti časopisa ili knjige. No, vrlo brzo i lako smo se dogovarali o poslu i rješavali sve probleme. Nije bilo teško shvatiti što želi, na koji način treba biti uređena njegova knjiga ili priređen njegov članak.

A kad bi se u uredništvu Miš-a sastale dvije sjede i pametne glave – prof. Dakić i prof. Kurnik – bilo da

se raspravlja o poslu, struci ili “samo” o unucima – to je vrijedilo više od svih odslušanih predavanja – samo ako ste znali dobro slušati. Profesor Kurnik volio je raspravljati o životnim problemima, kritizirati aktualne događaje, a kad bismo se dotakli posla, tu je bio krajnje profesionalan i čvrsto je zastupao svoje stavove. Branio je struku i zalagao se za matematiku i njezinu popularizaciju. Posebno ga je žalostila nepravda, događaji ili promjene koje su štetele kvaliteti nastave matematike. Moglo se iz tih rasprava zaista puno toga naučiti: kakav odnos treba imati prema poslu i struci, koliko je važna obitelj, s koliko pozitivnog duha i elana treba živjeti, općenito – koje su prave životne vrijednosti. Ti razgovori bili su moja *bečka škola*.

Profesor Kurnik zaista je posebno volio Miš. Evo jednog od njegovih dirljivih e-poruka:

Znam da će me cijanjena i draga urednica izgrditi zbog kašnjenja, ali prihvatit ću to hrabro! Bilo je malo gužve, u ambulantomama i bolnici obavio sam niz pretraga i već sam htio sve poslati k vragu, ali evo nastavljam s radom, jer MIŠ zauzima visoko mjesto mojih sklonosti i obaveza. Odmah se bacam i na završetak druge knjige iz serije MNM-a, trebaju mi dva-tri dana, nekoliko minuta i par sekundi!

Srdačan pozdrav,

ZK

Čak i kad mu je zdravlje bilo ozbiljnije narušeno, prof. Kurnik neumorno se javljao:

Evo, Sandra, prije odlaska u bolnicu šaljem novi članak. Razgovarao sam i sa Brankom i dogovorili se da ja i iz bolnice malo “pazim” na časopis, iako je on u sigurnim rukama! Ne znam kakva me atmosfera čeka, ali svakako nešto moram i raditi. . . .

Lakše će mi biti, jer sa mnom ide dovoljno optimizma. Vidimo se uskoro u firmi.

ZK

Eh, profesore, da bar. . .

Sandra Gračan